624/01

Den 8. oktober 2001 blev i sag nr. 52.345:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxx xxxx x
xxxx xxxx x

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager over, at selskabet med henvisning til forældelse har afvist af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har i skrivelse af 20/3 2000 redegjort for sagen således: "Den 14. september 1994 brækker forsikrede storetåen på højre fod ved et uheld med en plæneklipper. Ved uheldet afklippes øverste del af tåen tillige. Forsikrede modtager samme dag behandling på skadestuen på Århus Amtssygehus. Efterfølgende er der 4 kontrolbesøg på Århus Amtssygehus i perioden 23. september 1994 til 12. oktober 1994. … Forsikrede er sygemeldt fra uheldets indtræden og indtil december 1994. … Vedrørende uheldet har Codan fra forsikredes egen læge modtaget det journalmateriale, som egen læge har fundet relevant i relation til uheldet. Fra egen læge er alene modtaget journalmateriale fra Århus Amtssygehus, der vedrører ovennævnte skadestuebehandling og efterfølgende kontrolbesøg. Heraf må konkluderes at forsikrede hverken i sygemeldingsperioden eller efterfølgende har haft kontakt med egen læge vedrørende uheldet eller følger heraf. Heller ikke lægebesøget forud for anmeldelsen vedrørte den beskadigede storetå. Der er altså ikke i perioden fra kontrollens afslutning til anmeldelsen af skaden fremkommet nye momenter vedrørende den beskadigede tå. Forsikrede søger ikke efter ophør af kontrolbesøgene læge vedrørende eftervirkninger af uheldet, hvilket må skyl-

des, at han ikke efter ophør af kontrolbesøgene har haft gener efter uheldet eller at disse gener ikke udarter sig anderledes end det konstateredes ved kontrolbesøgene. Forsikrede har derfor været bekendt med sit krav senest ved ophøret af kontrolbesøgene. På den baggrund har forsikrede derfor haft kundskab jf. FAL § 29 om kravet senest ved udgangen af 1994. Ud fra det oplyste tyder alt i sagsforløbet på, at kravet, hvis det havde været anmeldt umiddelbart, ville kunne have været tilstrækkeligt belyst til, at det ville være forfaldet jf. FAL § 24, stk. 1 inden udgangen af 1994 eller senest i 1995. Anmeldelse af kravet skal herefter jf. FAL § 29 ske inden udgangen af 1997, hvor forældelse efter 2-årsreglen senest indtræder. Codan må på den baggrund fastholde, at kravet i henhold til 2-årsforældelsesreglen i FAL § 29 er forældet. Der kan derfor ikke ydes erstatning for den anmeldte skade."

Klageren har heroverfor i skrivelse af 13/4 2000 anført: "Det er en forkert anskuelse, hvor Codan oplyser at jeg ikke skulle have haft/har gener af uheldet, samt at jeg skulle være blevet bekendt med kravet ved ophørelse af kontrolbesøgene."

Klageren har endvidere anført, at den 5-årige forældelsesfrist ikke er overskredet.

Selskabet har i forbindelse med klagebehandlingen indhentet en speciallægeerklæring fra speciallæge i ortopædkirurgi S.E.C. I erklæringen hedder det bl.a.: "**Aktuelle gener** Skadelidte fremfører, at han er generet af stivhed i tåen. Der er ingen hævelsestendens. Stivheden er lokaliseret til mellemleddet. Der er ikke nogen egentlige smerter svarende til selve tåen. Derimod kommer der træthed i selve foden og ømhed omkring ankelleddet, fordi han går med let udadroteret ben. Skadelidte tilskriver dette stivheden i tåen. Der kan måske komme lidt hævelse omkring anklen og skadelidte har haft overvejelser om det kan være psoriasisgigt."

Nævnet udtaler:
Indledningsvist bemærkes, at den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 gælder uafhængigt af den 5-årige forældelsesfrist.

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at de gener der kan henføres til ulykkestilfældet har manifesteret sig på en sådan måde, at klageren senest i 1996 har kendt til følgerne af ulykkestilfældet og dermed også til sit krav mod forsikringsselskabet. Nævnet må også lægge til grund, at klageren har været klar over, at dette krav var et forfaldet krav. Nævnet bemærket i den forbindelse, at det ikke kan tillægges betydning, at klageren ikke var opmærksom på ulykkesforsikringen og dens dækningsmuligheder eller var uden kendskab til forældelsesreglerne i forsikringsaftaleloven. Allerede fordi klagerens krav ved anmeldelsen i 1999 således var forældet efter den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard